

[Himmelstrup.]

saa anser vi det for at være et inflatorisk Træk i den pengepolitiske Situation, som man maa se at afbøde.

Vi vil ogsaa gerne stille den højtærede Finansminister det Spørgsmaal, om han under Forberedelserne af dette Lovforslag har forhandlet med Seddelbanken, først og fremmest om de Tegningsbetingelser, som indeholdes i Forslaget. Jeg ved godt, at det ikke er Seddelbanken, der for Tiden leder eller har Ansvaret for den Pengepolitik, der føres, men efter den centrale Stilling, som Banken maa have i alle de Spørgsmaal, det her drejer sig om, er det dog altid af Betydning at høre, hvad Seddelbanken mener i saa Henseende, og den højtærede Finansminister kan maaske meddele, om man har Seddelbankens Tilslutning til de Tegningsbetingelser, der her er foreslaaet.

Med Hensyn til § 4, der drejer sig om Udstedelsen af Stats-Spareobligationer, har man gentagne Gange ved Forlængelser af Lovgivningen ogsaa fra mit Partis Side været af den Opfattelse, at den Rente, som disse Stats-Spareobligationer bar i Forhold til den almindelige Rente paa Markedet, var lovlig høj. Disse Stats-Spareobligationers Løbetid er jo 5½ Aar, og naar de løber hele deres Tid, har man vist kunnet regne med en Rente af 4,1 pCt. Under de nuværende Forhold, hvor Renten som sagt har været stigende, maa vi være af den Opfattelse, at en Rente af 4,1 pCt. for Midler, der bindes i 5½ Aar, ikke er for høj.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvor store Beløb der er tegnet i Stats-Spareobligationer. Forholdet er jo det, at i den første Tid, efter at denne Foranstaltning var gennemført, tegnedes der kun relativt smaa Beløb, men efter at Adgangen til at tegne Stats-Spareobligationer blev udvidet sidste Gang for et Aar siden, vilde det være interessant at vide, hvilken Virkning det har haft, og om der er tegnet betydeligt større Beløb i Stats-Spareobligationer, end Tilfældet tidligere var.

Jeg gaar ud fra, at det foreliggende Lovforslag, saadan som Tilfældet har været under tidligere Behandlinger af tilsvarende Forslag, henvises til en kort Udvalgsbehandling i Finansudvalget, hvor vi maaske kan faa Lejlighed til med Finansministeren at drøfte de Betragtninger, jeg her har fremsat.

Aksel Møller: Lad mig straks sige til den højtærede Finansminister, at vi vil medvirke til, at dette Lovforslag gennem-

føres. Vi har ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup en Del Ønsker med Hensyn til den endelige Udformning af Lovforslaget og haaber derfor at komme til at forhandle i et Udvalg, saaledes at vi kan drøfte med Ministeren, hvilke Muligheder der er for at forandre det. Den højtærede Finansminister vil sikkert være beroliget ved at faa at vide, at han kan faa et saadant Lovforslag gennemført her i Rigsdagen. Der er ganske vist meget, der kunde tyde paa, at hvis han ikke kunde faa det, saa vilde det heller ikke genere ham stort, om det blev liggende. Den Rente, han har sat i Lovforslaget, er jo af en saadan Karakter, at han ikke kan regne med, at det kan faa nogen som helst pengepolitiske Virkninger under de Forhold, vi har i Øjeblikket, og vel heller ikke under de Forhold, vi kan regne med i de nærmest kommende Maaneder. Alligevel mener han, at det vil være rigtigt at have en saadan Lov til Dækning for den Situation, at Penge- rigeligheden pludselig skulde blusse stærkt op igen og en Masse ledige Penge søge en midlertidig Anbringelse. Det forekommer mig imidlertid, at det Synspunkt, som ligger i Lovforslagets forholdsvis ringe Tegningsvilkaar i Forhold til Markedsvilkaarene i Øjeblikket, vel maa tages som et Udtryk for, at Regeringen endnu ikke er færdig med Overvejelserne af, i hvilken Udstrækning den i det hele taget vil betjene sig af Laan i sin Pengepolitik. Det er vel egentlig den afgørende og eneste Forklaring paa, at man ikke har forbedret disse Tegningsvilkaar. Vi for vort Vedkommende vil altsaa i Udvalget gerne have Lov til at drøfte disse Ting med den højtærede Finansminister.

Jeg for mit Vedkommende vil ogsaa pege paa § 4, hvor vi beskæftiger os med en Laanreform, som aabenbart ogsaa under de nuværende Vilkaar stadig væk har Interesse. Det er efter min Mening vor Opgave at overveje, om man ikke burde gaa op til en noget højere Grænse, et noget større samlet Paa- lydende for, hvad den enkelte Person maatte eje af disse Stats-Spareobligationer, eller om man i Stedet skulde forcere denne sunde Opsparing stærkere frem gennem andre Tegningsvilkaar.

Men, som sagt, den højtærede Finansminister kan være sikker paa at faa et saadant Lovforslag igennem. Den højtærede Finansminister har i det hele taget i denne Sag fat i den lange Ende, eftersom det i alt Fald ikke kan genere ham foreløbig, hvis han ikke faar det.